

og jeg har ikke en Gang noget imod at optage Fæstningen til Behandling, naar vi ere komne ind i regelmæssige Tilstande; thi skulle vi af med Fæstningen, hvad jeg anser for det rigtigste, skulle vi dog forhandle om det. Det er altsaa ikke, fordi jeg overhovedet modsætter mig en saglig Forhandling paa det Omraade, her er Tale om, men fordi jeg overhovedet ikke tror, at Folketinget kan forhandle med den nuværende Minister om denne Sag uden at have Del i den højnitske Behandling, som den højtærede Krigsminister har givet dette Ting. Til disse Grunde kommer det Motiv, som blev udtalt af det ærede Medlem, som nys havde Ordet. Det er en bekendt Sag fra i Foraaret, at dette Forslag er gaaet med ind i de almindelige Forhandlinger om en politisk Overenskomst eller et Forlig, hvad man nu vil kalde det. Det er da en Selvfølge, at de Medlemmer, som ikke ville være med dertil under det nuværende Ministerium, heller ikke kunne være med til at lægge Sagerne til Bette for et saadant Forlig. For saa vidt altsaa det maatte være rigtig, at dette Forslag er forelagt her, ikke som et militært Forslag, men som et Stykke af den Politisk, der arbejdedes paa i forrige Samling og som, efter hvad vi have hørt, nu skal forshættes i denne Samling, for saa vidt Forslaget saaledes er et forberedende Arbejde til det forventede Forlig, er det en Selvfølge, at vi, der ikke kunne være med til et saadant Forlig, heller ikke kunne ønske at være med til et saadant forberedende Arbejde. Jeg skal altsaa ikke opholde mig videre derved, jeg har kun i Korthed villet angive mine Grunde for ikke at kunne stemme for Forslagets videre Fremme. Jeg skal endnu kun gøre en enkelt Bemærkning vedrørende de finansielle Følger af dette Forslag. Af de Anmærkninger, der ledsagede Forslaget i Fjor, fremgaar, at den ærede Krigsminister mener, at Hærsordningen efter det Forslag der forelægges her, vil blive omtrent 600,000 Kr. dyrere om Aaret, hvortil vil komme Udgifter en Gang for alle af ca. 200,000 Kr., det vil altsaa sige 800,000 Kr. paa det Budget, vi nu forhandle om (S. C. Christensen: De ere der ikke). Nej, de ere der ikke, men det maa dog forudsættes, hvis der er forbunden nogen som helst Mening med Forslaget, og hvis det er Tanken, at det

skal gennemføres, at det kommer til at staa paa Finanslovens § 28. Uagtet den højtærede Finansminister ikke er til Stede, vil jeg spørge, hvorledes man overhovedet i Ministeriet opgør Balancen? Nu har man for nogle Dage siden drøftet den finansielle Balance, og Finansministeren frembævede med nogen Tilfredshed, at han havde opnaaet et Overskud paa 300,000 Kr.; og saa vidt jeg hukker har den højtærede Krigsminister roit sig af at have nedsat sine Udgifter med en Snøs tusinde Kr. og nogle Ore — Dreene hukker jeg i Øieblikket ikke saa nøje, men det gør vel ikke noget i denne Forbindelse. Vi staa altsaa foreløbig over for et Regeringsforslag, der har taget 800,000 Kr. mere end der staar paa Finansloven. Hvis man vilde gaa den øvrige Liste igennem over de fremsatte Forslag, hvad jeg naturligvis ikke skal gøre ved denne Lejlighed, saa vilde man komme til, at de Forslag, der vare fremsatte af Regeringen, vilde medføre en Udgift af over 2 Mill. Kr. for det Finansaar, vi gaa i Møde. Jeg vilde, hvis den højtærede Finansminister havde været til Stede, spørge ham, hvorledes han vilde komme ud af det med sin Balance, hvis han vilde tillade sine Kolleger, Sagministrene, at faa gennemført de Forslag, som de have fremsat for Tinget. Foreløbig tager Krigsministeren, hvis han faar sin Vilje frem, 800,000 Kr., og dermed er det Overskud, som den højtærede Finansminister raslede lidt fornøjet med, forvandlet til et Underkud paa $\frac{1}{2}$ Mill. — Jeg skal ikke forfølge denne Sag videre, jeg skal i Henhold til de forte Bemærkninger, jeg har fremsat, anbefale, at vi gøre kort Proces med dette Lovforslag, nægte dets videre Fremme, idet vi dermed tilkendegive, at vi ikke ville give vort Minde til den Behandling, den højtærede Krigsminister har givet dette Ting, og idet vi samtidig tilkendegive, at vi ikke ville være med til at forberede den Overenskomst eller det Forlig, som er bebudet baade i Fjor og i Aar, og som efter alt, hvad man kan domme, synes at have større Chance nu end nogen Sinde tidligere.

B. Pedersen: Jeg ønsker kun at gøre et Par ganske korte Bemærkninger angaaende det Spørgsmaal, hvorvidt Hærsloven bør gaa til den Behandling eller ikke. Jeg hører